

POSTANOWIENIE

Dnia 5 grudnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski (przewodniczący)

SSN Jarosław Matras

SSN Barbara Skoczowska (sprawozdawca)

w sprawie zażalenia **L. K.** na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej z dnia 30 czerwca 2012 r., o odmowie wszczęcia śledztwa,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu bez udziału stron,
w dniu 5 grudnia 2012 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w K. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 kpk

postanawia:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Rejonowej postanowieniem z dnia 30 czerwca 2012 r., odmówił, na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k., wszczęcia śledztwa:

- „w sprawie niedopełnienia obowiązków przez Prezesa Sądu Apelacyjnego w ... w nieustalonym dniu w okresie od 23.11.2009 r. do 12.06.2012 r. na szkodę L. K., tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k.,

- w sprawie przyjmowania przez Prezesa Sądu Apelacyjnego w ... korzyści majątkowych lub osobistych w tym samym okresie czasu, tj. o czyn z art. 228 k.k. wobec braku danych dostatecznie uzasadniających popełnienie przestępstwa.”

Na to postanowienie zażalenie wniósł L. K. Z uzasadnienia tego zażalenia wynika, że skoro prokurator odmówił wszczęcia śledztwa, to oznacza, iż ukrywa on dowody przed wymiarem sprawiedliwości, poświadcza nieprawdę w dokumentach, nie dopełnia obowiązków służbowych oraz został skorumpowany.

Sąd Rejonowy w K., postanowieniem z dnia 12 października 2012 r., zwrócił się w trybie art. 37 k.p.k. do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy o sygn. akt III Kp ... do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Sąd Rejonowy wskazał w uzasadnieniu swojego wystąpienia, że „skarżący w piśmie inicjującym postępowanie w sprawie jako osobę podejrzaną wskazał Prezesa Sądu Apelacyjnego w (...) i w ocenie społecznej czymś zapewne dalece niewłaściwym byłoby dokonywanie przez sędziów tutejszego sądu analizy prawidłowości, zasadności i legalności postępowania osoby, która pełni funkcję Prezesa i posiada szerokie uprawnienia nadzorcze”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie. Argumenty podniesione przez Sąd Rejonowy w wystąpieniu nie wskazują na to, aby w sądzie tym brak było warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny. Analiza akt bowiem wskazuje, że właściwy miejscowo Sąd posiada zdolność do rozpoznania sprawy z zachowaniem zasady bezstronności. Przede wszystkim należy podkreślić, że w tej skarżonej decyzji procesowej nie rozstrzygano o sprawstwie jakiegokolwiek czynu Prezesa Sądu Apelacyjnego, chociażby z uwagi na brak prawomocnej uchwały sądu dyscyplinarnego zezwalającej na pociągnięcie go do odpowiedzialności karnej, a więc Prezes nie występuje w sprawie jako uczestnik postępowania. Zarzuty mu stawiane przez L. K. dotyczą natomiast braku jego wpływu, w drodze nadzoru, na pracę orzeczniczą innych sędziów. Zauważyć natomiast należy, iż sędziowie są niezawisli w swoich decyzjach, a próba wpływu na nich, byłaby właśnie przekroczeniem uprawnień osoby pełniącej funkcje administracyjne. Podważanie autorytetu konkretnego sądu, pomawianie jego sędziów lub uwłaczanie ich godności, nie może skutkować zmianą właściwości miejscowej sądów. Przesłanki pozwalające na zastosowanie instytucji określonej w art. 37 k.p.k. nie mogą podlegać wykładni rozszerzającej, a nadmierne jej wykorzystywanie może w praktyce podważać zaufanie do niezależności sądów i niezawisłości sędziów, na co wielokrotnie wskazywał w swoich orzeczeniach Sąd Najwyższy.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie

